

[Arbejdsministeren.]

bejdsgiveren i tilfælde af en funktionærs graviditet pligtig at betale hende halv løn i indtil 5 måneder i tiden fra arbejdsudygtighedens indtræden, dog tidligst 3 måneder før fødslen, indtil 3 måneder efter fødslen, medens en funktionær, der adopterer et barn, ikke med henvisning til denne bestemmelse vil kunne kræve nogen løn i forbindelse med adoptionen.

En adoptionssøgende, som har dagpengegivende indtægt, og hvor begge ægtefæller er udearbejdende, har i medfør af § 33, stk. 3, i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel ret til dagpenge i højst 6 uger efter modtagelsen af barnet, når de adoptionsundersøgende myndigheder bestemmer, at en af ægtefællerne skal være fraværende fra arbejde i forbindelse hermed.

Bestemmelsen i dagpengeloven giver ikke ret til fravær fra arbejdet, og jeg kan da godt se problemet, hvis en funktionær ikke kan udnytte retten til dagpenge i op til 6 uger i forbindelse med adoption for at være sammen med barnet i nogen tid efter, at det er kommet i hjemmet.

Imidlertid har arbejdsministeriet nedsat et udvalg til revision af funktionærloven. Et særligt underudvalg arbejder for tiden med spørgsmålet om samordning af funktionærlovens og dagpengelovens bestemmelser om løn, henholdsvis dagpenge, i forbindelse med graviditet og fødsel. Jeg vil derfor bede udvalget om i lys af dagpengelovens regler at se på spørgsmålet om, hvorvidt der i funktionærloven bør optages en bestemmelse om ret til fravær fra arbejde i forbindelse med adoption af et barn, og i bekræftende fald, hvorvidt en sådan ret bør forbindes med ret til delvis løn i fraværperioden.

Af *Bay* (UP) til ministeren for offentlige arbejder (25/10 76):

»I anledning af strejkerne i vore lufthavne kunne jeg tænke mig at få at vide, om baggrunden efter ministerens opfattelse kan søges i en selvybevidst arrogance i SAS' ledelse, og om ministeren vil overveje at give indenrigsflyvningen fri.«

(Spm. nr. 63).

Begrundelse.

Som passager har jeg altid mødt venlighed og hjælpsomhed hos personalet i SAS lige fra

buschauffører over dragere og billetpersonale til stewardesser og piloter.

Jeg kender mindst to selskaber, som ikke alene er villige til, men også er i stand til, at tage konkurrencen op med SAS på dette område.

Minister for offentlige arbejder *Niels Mathiasens* svar (2/11 76):

Jeg må stille mig ganske uforstående over for dette spørgsmål, hvis første led vedrører forhandlinger mellem SAS og dets ansatte, et forhold, som jeg ikke har eller skal søge at øve indflydelse på, og hvis andet led helt savner forbindelse med det første. For en ordens skyld vil jeg minde om, at SAS gennem DDLs koncession har fortrinsret til beflyvning af indenrigsruterne frem til 1995.

Af *Kurt Brauer* (SF) til statsministeren (25/10 76):

»Vil statsministeren redegøre for, om det på regeringsmøde den 6. marts 1973 eller den 30. juli 1973 blev besluttet »... i de formentlig tre år, tilvejebringelsen af et konkurrenceresultat vil tage, at søge forholdene i Christiania normaliseret, idet der søges givet bosættelsen i området karakter af et socialt eksperiment«, eller om en sådan beslutning ikke blev truffet?«

(Spm. nr. 65).

Begrundelse.

Den 14. juni 1973 afholdtes i kulturministeriet et møde mellem daværende forsvarsminister Kjeld Olesen, socialminister Eva Gredal og kulturminister Niels Mathiasen på den ene side og repræsentanter for fristaden Christiania på den anden.

Om mødets forløb udfærdigedes ved kulturministeriets foranstaltning et notat, der er fremlagt i den verserende landsretssag mellem fristaden Christiania og forsvarsministeriet som underbilag til sagens bilag 1.

Notatet er i den foreliggende affattelse godkendt af de tre deltagende ministre.

Det indeholder blandt andet følgende:

»... Efter regeringens vedtagelse om ikke nu at afhænde Bådsmadsstrædes kaserneareal på Christianshavn, men i stedet på kulturministeriets initiativ at udskrive en idékonkurrence bl. a. til sikring af de fredede bygninger og voldanlæg i det fredningsmæssigt værdifulde område, har regeringen tillige besluttet (fremhæ-